

Městský soud v Brně
Poliční 39
603 01 Brno

Návrh na vydání předběžného opatření podle § 405 zákona č. 292/2013 Sb.,
o zvláštních řízeních soudních

[REDAKCE]
V zastoupení své matky [REDAKCE] viz výše:

Odpíráce:

Přílohy:

[REDAKCE]
Kopie potvrzení o vykazání Policie ČR, MŘP Brno, 4. oddělení obecní

[REDAKCE]
1.

Dne [REDAKCE], vykázán ze společného obydlí na ulici [REDAKCE] jakož i z jeho bezprostředního okolí do vzdálenosti 100 metrů o domů na uvedené adrese na dobu 10 dnů. Byl mu také zakázán kontakt se mnou, [REDAKCE]

Důkaz:

Kopie potvrzení o vykazání Policie ČR, MŘP Brno, 4. Oddělení obecné kriminality, [redacted]

Kopie úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne [redacted]

II.

[redacted] je můj manžel, seznámili jsme se v roce 2002 přes známé, přes moji kamarádku. V roce 2005 jsme spolu začali žít a v roce 2008 jsme se vzali. Zpočátku jsme bydleli v garsonce na ulici [redacted] a v roce 2010 jsme se přestěhovali do většího bytu ve stejné čtvrti na ulici [redacted] kde žijeme doposud. Byt je ve společném jmění manželů a máme na něj společný úvěr.

Z manželství se nám narodily dvě dcery [redacted]

III.

Vztah byl z mého pohledu z počátku dobrý, i když někteří známí tvrdili už tehdy, že mě tehdy ještě přítel, ponižuje. Tvrdil mi třeba, že neumím vařit apod., což jsem dítiv opravdu nevnímala nijak zle. Zhruba okolo roku 2005 jsem pocítovala, že se jeho náhady horší, zdálo se mi, že je hodně ve stresu. Připisovala jsem to stresu z úvěru, který jsme tehdy měli i na garsonku, a taky z toho, že já studuji. Vždy těžce zvládal, že on pracuje a já studuji, neustále toto omílal a tvrdil, že proto on má právo se ke mně chovat jakkoli špatně. V té době byl celkově labilní, bezdůvodně třeba plakal apod. Cítila jsem, že mě už ponižuje více než dříve, dělal si např. neustále ze mě legraci, vybijel si i na mě svůj vzték. Já osobně jsem si spíše říkala, že by potřeboval psychiatrickou pomoc a po pravdě zpětně toto období považuji za ještě dobré, v porovnání s tím, co následovalo další roky. Věděla jsem už, že je muž obecně agresivní, měl fyzicky napadnout svou maminku a bratra.

Jako první větší incident si vybavuji věc z února v roce 2008, před svatbou, kdy jsem byla doma a vařila polévku, on ke mně přišel a najednou začal bez důvodu tvát sprostě, že jsem měla polévku míchat jinak. Byl úplně nepřítelný, třásl se mnou. Byla jsem z toho úplně v šoku. Nemohla jsem se dostat z jeho sevření, strašně jsem se bála, nakonec se mi povedlo vyběhnout neoblečená v bytu a já jsem běžela k babičce, která bydlela o pár ulic dál. Nakonec jsem toto nějak překousla, i když on se mi nikdy neomluvil. Omlouvala jsem ho, že je přetážený a podobně. V blízké době jsem pak otěhotněla, vzali jsme se a narodila se nám první dcera.

Období po narození první dcery bylo kupodivu celkem klidné. Po čase se ale začal chovat zase tak, že jsem byla úplně nešťastná. Na mateřské dovolené mi přiděloval pravidelně 2000 Kč na měsíc a z toho jsem musela plátit v podstatě vše. Začalo se okolo to vše točit, neustále na mě křičel, chtěl vidět účtenky za to, co jsem koupila, kontroloval mi peněženku. Žila jsem v neustálém stresu, protože třeba pokud byly děti nemocné, neměla jsem peníze na léky. Tyto

peníze jsem pak od něj měla přiděleny i poté, co jsme už měli dvě děti. Já sama jsem neměla vůbec nic, nikdy jsem si nekoupila např. žádné oblečení, byla jsem odkázaná na kamarádky, které mi něco daly. Nedovolila jsem si o peníze už ani říct, protože ty scény, které následovaly, mi za to nestály. Muž také rozhodoval o tom, co se bude nakupovat, co se bude vařit, musela jsem ho nakonec ve všem poslouchat. Když jsem cokoli chtěla, opáčil, že si mám sama peníze vydělat. Odmíтал však hlídat naše děti. Já už jsem ani potom vůbec nikam nechodila, protože jsem stejně neměla hlídání po děti, ale ani jsem neměla, co na sebe, jednu dobu jsem třeba měla pouze jednu tepláky a tenisky (nehledě na roční období). Doma u nás byl neustálý řev a stres. Když manžel přicházel domů, hned začal řvát, poté, co rozrazil dveře. Toto se dělo opravdu dennodenně. Byla jsem už pořád ve strachu a ve střehu, dcery se také klepaly. Neustále sprostě řval, důvodem bylo, že špatně vařím, že jsem neuvařila, co chtěl apod. Křičel na mě, že jsem k ničemu, nemám kamarádky a podobně. Já jsem už nakonec tomu věřila, žila jsem v podstatě v izolaci. Tvrdil mi, že si nikdy nenajdu práci, že mě nikdo nebude chtít. Já už jsem se jen modlila, aby skončila rodičovská dovolená, děti půjdou do školky a já se budu moci rozvést.

V průběhu rodičovské dovolené mi denně vulgárně nadával, křičel na mě: „ty kurvo, dilino, pičo“ a spoustu dalších vulgarity, v podstatě pro nic za nic. Křičel na mě doma, před dcerami se nijak nekrotil, takže vše slyšely. O děti se nijak moc nezajímal, ještě možná zpočátku, když se narodila první dcera. Jinak se jim nijak nevěnoval, také jim nadával, což se ale vyhrlotilo spíš až v dalších obdobích.

V období, kdy jsem byla s dětmi na rodičovské dovolené, tj. do roku 2014, proběhlo i nesečtne fyzických incidentů, už si ani na všechny nepamatuji. Běžně se mnou doma třásl, házel po mně ve vztěku věci, možná jsem měla někdy modřiny, ale já jsem to nikdy neřešila. Spíš jsem ze všeho byla velmi psychicky vyčerpaná, žila jsem v neustálé bezradě. Jednou na mě začal útočit velmi agresivně i na hřišti před lidmi, schválně mě uhodil míčem. Na Silvestra na mě schválně házel hořící petardy, toto viděly dcery a byly z toho naprosto vyděšené.

Nejhorší období potom začalo poté, kdy jsem těsně před koncem rodičovské dovolené pracovat. Začala jsem pracovat jako recepční v hotelu, kde jsem měla noční služby a během dne jsem se pak musela plně věnovat dětem. Byla jsem šíleně vyčerpaná, ale on mi dělal strašně scény, zakázal mi z práce, chtěl, abych vydělávala, přitom fyzicky nebylo možné skloubit noční směny s péčí o děti. Nakonec mě našťásti vyhodili. Já jsem poté začala pracovat v Albertu a zároveň ještě na jednom úřadě. Muž mi zřídil účet, protože pracuje na poště. Měl k němu tedy přístup. Vždy probíhal stejný scénář, dostal se do mého účtu a každý měsíc si sláhl peníze na svůj účet. Nakonec to bylo tak, že jsem na účtu mívávala pouze třeba tisíc korun, z čehož jsem musela hradit např. běžné jídlo. Naštěstí o děti se starala hlavně moje babička, která jim dala najíst a podobně. Já sama jsem byla téměř o hladu a děti jsem vlastně kvůli dvěma pracem vůbec nevidala. Manžel na mých zaměstnáních trval, protože chtěl peníze. Já jsem sama pracovala proto, že jsem se chtěla osamostatnit, ale bylo mi to k ničemu. Celé toto období na mě neustále křičel, pomíňoval mě. Nadále mě i fyzicky napadal tak, jak předtím. Házel po mně často věci, žduchal mě a podobně. Po fyzických útocích jsem měla například modřiny a podobně, ale já jsem to nikdy neřešila. Oproti svému psychologickému stavu byla fyzická bolest nic.

V roce 2015 jsem manželovi oznámila, že náš vztah končí, i když se s ním rozvést nemohu. Sama jsem mu řekla, že se nebudu bránit někomu jiného najít, protože už citově nemůžu. Začala neustále kontrolovat z jeho strany, kontroloval a měnil mi hesla na počítači, facebooku, kontroloval mi telefon apod. Začal na mě být o mnoho agresivnější. Sledoval mě v práci,

neustále mi volal, tvrdil mi, že se ho nikdy nezbavím, postával před budovou práce a poté mě sledoval po cestě domů.

Pro mě asi nejhorším incidentem bylo napadení v květnu 2016, o kterém jsem podrobně vypověděla při výslechu na policii, úřední záznam příkládám. Byla jsem doma, chtěla jsem jít večer jít spát. Manžel ke mně přišel a začal mi přikazovat, že nesmím spát, stahoval ze mě peřinu, já jsem ho prosila, brečela. Nakonec jsem vsívala a chtěla jít za dcerami do pokojíku. On mi zatarasil cestu, s tím, že za nimi nepůjdu. Držel mě v obyváku, já brečela a prosila, ať mě pusť, nevěděla jsem, co mám dělat, tak jsem na něj chrstla trošku vody ze sklenice, kterou jsem držela. Na to on mi dal velkou facku, až jsem odtěla a přelítla jsem přes gauč. Pískalo mi v uchu, myslela jsem, že jsem zraněná, bolela mě celá hlava. Já jsem se dál snažila utéct, on mi ale stále bránil odejít, držel mě, děti plakaly, měly úplně hysterický záchvat. Já jsem chtěla zavolat policii, ale nakonec jsem hovor nedokončila, protože jsem se musela postarat o vydešené děti.

IV.

Nakonec jsem už všechno nemohla vydržet a poprvé v životě jsem šla 6. ledna 2017 na policii, kde jsem vypověděla o tom, co vše mi manžel dělal a dělá. Na základě mého oznámení pak policie vykázala manžela z našeho bytu. Manžel by vykázán z našeho bytu a zároveň mu bylo zakázáno kontaktovat mně i obě naše dcery. Manžel se totiž po celou dobu od roku 2008 o dcery nijak nestaral, výrazněji je nehlídal, ale velmi často na ně křičel. Křičel na ně denně, šlo o běžné věci, které ale řešil strašným řevem. Napřahoval na ně ruce, že je ubodí, kdybych já nezasahovala, jsem si jistá, že jim ublíží, i když byly úplně malé a ničím se neprovinily. Křičel na ně i výše uvedené vulgarity. Holky se často klepou, starší dcera, že je které se manžel nejvíce vybějí, bezdůvodně pláče, nenechá na sebe od nikoho sáhnout. Má problémy se spaním. V listopadu si začala stěžovat na bolest hlavy, nakonec jsme museli jít nedávno na pohotovost, protože se svíjela na zemi a plakala bolestí, na výsledky vyšetření teprve čekáme. Dcery se ho celý život bojí, nyní, když je vykázány, si velmi oddechly. Krom toho, že manžel na ně byl agresivní, taky byly svědkem téměř všech scén, které se u nás odehrávaly.

V.

Skutečnosti, které zde uvádím, mohou dosvědčit moje kamarádky [redacted] která byla již vyslechnuta k věci policií. Té jsem se v jednom případě světovala, že mě jednou manžel uhodil do obličeje. Dále jsem se jí svěřovala, že mi manžel nadává, že jsem hloupá, že na mě, že jsem se bála chodit domů. Další moje kamarádka [redacted] která také na policii vypovídala, ví ode mě, že manžel mi téměř pořád sprostě nadává. Také jsem ji říkala o některých fyzických incidentech, které proběhly. Svěřovala jsem se jí i s dalšími záležitostmi, jako nucení k pohlavnímu styku ze strany manžela nebo s tím, že mi v těhotenství nechtěl dávat peníze. Skutečnosti může dosvědčit i moje matka Jan [redacted] které jsem takéž někdy vyprávěla, jak to chodí u nás doma. Ona sama k nám raději kvůli mému manželovi přestala úplně chodit. Já sama jsem rozhodnutá se konečně rozvest, už jsem kontaktovala OSPOD a budu žádat svěření dětí do své péče. Manžela se velmi bojím, vůbec si nedovedu představit, co by následovalo, kdyby se měl vrátit domů.

VI.

Pro případ jakýchkoli navazujících řízení vyvolaných odpůrcem žádám soud o zastání návrhu odpůrce mé osobě a o přihlednutí k ustanovení § 150 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, a to z důvodů mých menších osobních, majetkových a výdělkových poměrů při rozhodování o náhradě nákladů řízení. Žádost uplatňuji rovněž s ohledem na charakter předněžního řízení, tj. řízení ve věci domáhání se ochrany proti domácímu násilí, kdy se navzdory případnému neúspěchu v prokázání či osvědčení tvrzených skutečností cílím být osobou ohroženou. Žádám soud, aby ke všem těmto důvodům přihlédl při rozhodování o náhradě nákladů řízení jako k důvodům zvláštního zřetele hodných pro výjimečné nepřiznání náhrady nákladů odpůrce.

VII.

Vzhledem k tomu, že je nutné prozatímně upravit poměry účastníků, neboť hrozí závažná újma na zdraví a tělesné integritě navrhovatele a s ohledem na skutečnost, že je závažným způsobem ohrožena jejich důstojnost a v r h u j i, aby soud vydal usnesení, kterým nařídí toto

Předběžné opatření:

I. [redacted] se zakazuje vstup do společného obydlí na [redacted] do jeho bezprostředního okolí a zdržování se tam.

II. [redacted] je povinen zdržet se setkávání a navazování kontaktu s navrhovatelkami jakýmkoli způsobem.

Navrhovatelka souhlasí s tím, aby soud o výsledku soudního řízení podal informace Intervenčnímu centru Brno, Sypka 25.

[redacted]

[redacted]